

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 92.  
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: [https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold\\_01-shoot-idm140513901777008/facsimile.pdf](https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901777008/facsimile.pdf) (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

»Jo, men . . . .«

»Og det er ogsaa noget, han aldrig nægter!«

»Ne-j, saamænd, men . . . .«

»Desuden er det jo ogsaa det eneste naturlige, da han har solgt dig Jorden!«

»Jo, men . . . .«

»Hvad?«

»Vi er bleven en Smule uens, Jens og mig!«

»Ha! ha! — Ja, naar du har Raad til det, saa er du ikke saa meget at ynke. — Hvad er der i Vejen?«

Søren fortalte det.

»Ja — he! Saadan en Krumm' maa du s'gu finde dig i. Naar du er stillet, som du er, saa gaar det heller ikke an at være for stivhalset!«

»Om ogsaa En skylder en Mand nogle Skillinger, saa skulde En endda alligevel have Lov at bære sit Hoved, som En selv tykkes. Det har jeg da i al Fald mest Lyst til!«

»Du er ikke grov gammel, Søren! —

Nej gaa du bare hen til Jens Nørgaard, saa slipper du allernemtest ud af den Klemhærke!«

Men Søren stiledede sine Fødder mod den næste Mand, hos hvem der kunde være Haab.

Hele Dagen gik han sin Fattigmands Gang fra Gaard til Gaard. Og uagtet han, hver Gang han stod med Haanden paa Dørklinken, ønskede sig langt, langt borte, saa faldt det ham dog ikke ind at opgive Ævret, thi han dreves frem af sit unge, higende Blod.

Sidst paa Dagen traf han Møller-Jens i Huggehuset, hvor han sad med Messing-Brillerne dinglende paa den yderste Næsetip og snittede.

Mølleren forandrede hverken Mine eller Stilling, men vedblev at bruge Tollekniven, indtil Søren havde fremført sit Ærinde med saa varme og vel-talende Ord, som hans pinlige Stilling tilskyndede.

Da løftede Møller-Jens et Par kolde